

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ALBU Ștefan XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.12.2018 – 18.04.2019;

Instanța de apel: 22.05.2019 – 12.03.2020;

Instanța de recurs: 16.06.2020- 22.07.2020.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 18 aprilie 2019, Albu Ștefan, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²) și 173 Cod Penal a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal intentat în privința inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal a fost încetat, pe motivul că fapta săvârșită constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod Contravențional, iar procesul contravențional în privința inculpatului a fost încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Prin aceeași sentință Albu Ștefan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod Penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului pe un termen de probă de 2 ani.

Cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 815,29 lei s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 02 decembrie 2018, aproximativ la ora 19:00, Albu Ștefan, aflându-se la domiciliul situat în XXXXX, în care locuia împreună cu concubina XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat asupra unui membru al familie în relație de concubinaj, având scopul de a-i cauza suferință fizică, i-a aplicat concubinei XXXXX multiple lovituri cu capul și pumnii în regiunea feței și în regiunea coastelor, provocându-i o vătămare corporală medie a integrității corporale, sub formă de excoriații pe nas și fractura coastei a 10 pe stânga.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Albu Ștefan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod Penal - violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Tot el, a fost pus sub învinuire că la 02 decembrie 2018, aproximativ la ora 22:00, aflându-se la domiciliul concubinei sale, acționând intenționat, având scopul determinării lui XXXXX la acțiuni cu caracter sexual, știind cu certitudine că este însărcinată, prin amenințare cu aplicarea violenței a impus-o pe ultima să se dezbrace de haine pentru a întreține un raport sexual în formă perversă, acțiuni prin care a lezat demnitatea și a creat o atmosferă neplăcută, degradantă și umilitoare pentru ea.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Albu Ștefan a fost învinuit că a comis infracțiunea prevăzută la art. 173 Cod Penal - hărțuirea sexuală, adică manifestarea unui comportament fizic și verbal care lezează demnitatea persoanei și creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare sau insultătoare cu scopul de a determina o persoană la alte acțiuni cu caracter sexual nedorite, săvârșite prin amenințare și constrângere.

Tot el a fost învinuit că în aceeași zi, aflându-se la domiciliul concubinei sale, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat asupra unui membru al familie în relație de concubinaj, având scopul de a întreține un raport sexual forțat, aplicând forța fizică și constrângerea psihică și profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința, a intenționat să întrețină cu concubina sa XXXXX, un raport sexual în formă normală contrar voinței ei, însă din cauze independente de voința lui, nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit, deoarece partea vătămată a opus rezistență și au intervenit angajații Inspectoratului de Poliție Criuleni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul a fost învinuit că a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) Cod Penal - tentativa de viol, adică tentativa de a întreține un raport sexual forțat, cu bună-știință asupra unui membru al familiei, însă din cauze independente de voința lui, nu și-a putut realiza intenția criminală până la sfârșit.

De asemenea, inculpatul a fost pus sub învinuire că, aflându-se la domiciliul concubinei sale XXXXX, situat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică,

acționând intenționat asupra unui membru al familie în relație de concubinaj, având scopul de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, aplicând forța fizică și constrângerea psihică și profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința a intenționat să întrețină un act sexual în formă perversă contrar voinței ei, însă din cauze independente de voința lui, nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit, deoarece partea vătămată a opus rezistență și au intervenit angajații Inspectoratului de Poliție Criuleni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Albu Ștefan a fost învinuit, că a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 172 alin. (2) lit. b²) Cod Penal, după indicii calificativi ai tentativei de satisfacere a poftii sexuale în forme perversă, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună-știință asupra unui membru al familiei, însă din cauze independente de voința lui, nu și-a putut realiza intenția criminală până la sfârșit.

Potrivit rechizitoriului inculpatul a fost învinuit și de faptul, că la 14 octombrie 2016, aproximativ la ora 19:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică în stradă în XXXXX, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând lipsă de respect față de societate și cu o obraznicie deosebită, sub pretextul unor motive inventate a scos din buzunarul de la scurtă un cuțit și l-a îndreptat în direcția gâtului lui Bobeico Vasile, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5270, leziuni corporale neînsemnate, sub formă de excoriație în regiunea submentonieră.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Albu Ștefan a fost învinuit că a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod Penal, după indicii calificativi ai huliganismului, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, comisă cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 27, 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 27, 172 alin. (2), lit. b²) Cod penal - a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 173 Cod penal - a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (3) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal - a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A dispune încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 814,69 lei.

În motivarea cerințelor sale apelanta a invocat că la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecată au fost prezentate suficiente probe care au confirmat faptul comiterii infracțiunilor de care a fost învinuit de către inculpat.

Apelanta a considerat că, în instanța de judecată părțile vătămate și-au schimbat depozițiile și au declarat că cele menționate la faza de urmărire penală sunt inventate, iar faptele nu au avut loc. Apelanta a specificat, că depozițiile depuse în instanța de judecată urmau a fi apreciate critic și date o apreciere adecvată depozițiilor depuse la faza de urmărire penală imediat după comiterea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2020, apelul procurorului a fost admis, casând sentința parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Albu Ștefan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal și i-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut vinovat și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 815,29 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare s-au încasat de la inculpat.

În rest, sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 18 aprilie 2019 a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond incorect a calificat juridic acțiunile inculpatului pentru huliganism în baza art. 354 Cod Contravențional, or, în baza probelor prezentate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat că acțiunile infracționale ale inculpatului se încadrează în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

La fel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a constatat că prima instanță a conchis corect că inculpatul urmează a fi achitat de învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor. Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, Colegiul Penal a constatat că inculpatul a comis și infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a notat că în sensul art. 287 Cod penal, prin violență s-a înțeles violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Respectiv, instanța de fond eronat a concluzionat că acțiunile de cauzare a vătămarilor neînsemnate părții vătămate nu se cuprind în acțiunile de huliganism agravat, motiv pentru care faptele inculpatului se încadrează în baza art. 354 Cod contravențional și art. 151 alin. (1) Cod penal, or, acțiunile de vătămare neînsemnată se încadrează în noțiunea de „violență” în sensul art. 287 Cod Penal, iar reieșind din faptul că inculpatul a fost pus sub învinuire doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, nu este încălcat principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice - tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceiași faptă.

Instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat a administrat suficiente probe pertinente, concludente și utile care dovedesc că acțiunile inculpatului cad sub incidența legii penale și demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt constatat prin declarațiile părții vătămate Bobeico Vasile care coroborează pe deplin cu declarațiile martorului Morari Vasile și conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 5270 din 19 octombrie 2016, iar în urma aprecierii acestor probe, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Curte de apel a reținut, că învinuirea înaintată prin rechizitoriu inculpatului în baza art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, nu și-a găsit confirmare, or acuzatorul de stat nu a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care să demonstreze culpabilitatea inculpatului în comiterea faptelor prejudiciabile incriminate.

Potrivit doctrinei juridice, prin constrângere fizică se înțeleg actele de violență exprimate prin folosirea forței fizice a făptuitorului pentru a înfrânge rezistența victimei, iar prin profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința înseamnă acțiunile pe care le întreprinde făptuitorul pentru a realiza raportul sexual cu victima, înțelegând că ea nu se poate apăra sau nu își poate

exprima voința: este minoră sau în vârstă avansată, manifestă un handicap fizic ori suferă de o maladie psihică, ceea ce nu i-a permis să înțeleagă caracterul și esența acțiunilor făptuitorului sau nu a putut opune rezistență.

Astfel, acuzatorul de stat nu a administrat careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor ar fi dovedit faptul că inculpatul a comis raportul sexual, săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința.

Or, la baza învinuirii înaintate inculpatului, instanța de apel nu a putut reține ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului acuzării Florica Eugenia, căreia partea vătămată XXXXX iar fi spus despre circumstanțele comiterii tentativei de viol, deoarece această probă a părții acuzării nu este suficientă pentru constatarea faptului comiterii tentativei de viol, deoarece pe de o parte nu este o probă directă, din care ar rezulta informația despre comiterea infracțiunii imputate, pe de altă parte nu sunt clare circumstanțele comiterii acestei infracțiuni, respectiv, proba dată trezește dubii sub aspectul veridicității.

În conformitate cu art. 389 alin. (2) Cod procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, sau în mod exclusiv ori în principal pe declarațiile părții vătămate sau a martorilor, depuse în timpul urmăririi penale. Astfel, în contextul celor expuse supra, instanța de apel a constatat că pe acest capăt de acuzare, de către procuror nu au fost acumulate suficiente probe de natură să demonstreze acțiunile ilegale de care a fost învinuit Albu Ștefan, iar probele pe acest capăt de învinuire sunt indirecte.

Cu referire la capătul de acuzare incriminat inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare pe deplin în cadrul cercetării judecătorești.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel s-a eschivat de a se prezenta, ultimul fiind anunțat în căutare.

După caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 Cod Penal, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal săvârșită de inculpat se califică ca fiind „gravă” și pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă sancțiunea sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani.

În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod Penal, în privința inculpatului Albu Ștefan nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Instanța de apel nu a reținut careva circumstanțe suplimentare în baza cărora instanța de judecată să-și motiveze soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, așa cum circumstanțele ce țin de faptul că este caracterizat

pozitiv la locul de trai, la evidența dispensarului narcologic și psihiatric nu se află, pentru prima dată se află în conflict cu legea penală, de faptul că este tânăr și s-a căit sincer de fapta comisă au fost reținute de către instanța de fond la individualizarea pedepsei penale în conformitate cu art. 75 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel a relevat în acest context faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea celeilalte infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, nu s-a căit sincer de cele comise, astfel, în ansamblu, instanța de apel nu poate reține că inculpatul a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, că s-ar fi căit sincer de cele comise, iar aceste fapte sunt confirmate prin însăși comportamentul inculpatului, care s-a eschivat de a se prezenta la ședința de judecată în instanța de apel, ultimul fiind anunțat în căutare.

În contextul celor indicate supra, instanța de apel a conchis de a-i aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal și de art. 287 alin (3) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) din același cod pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, instanța de apel a menționat că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Sentiința a fost contestată și referitor la cheltuielile judiciare, în acest sens, solicitându-se încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 815,29 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Instanța de apel a constatat că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 812,29 lei este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 815,29 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201816P0437 din 04 decembrie 2018 să fie încasate de la inculpatul în beneficiul statului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu remiterea la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat următoarele:

- hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror;

- ambele instanțe s-au axat pe declarațiile inculpatului, ignorând declarațiile inițiale făcute de părțile vătămate, care și-au schimbat depozițiile în favoarea acestui, nu au fost apreciate critic de către instanța de apel;

- au ignorat celelalte probe administrate legal de către organul de urmărire penală, inclusiv declarațiile făcute la urmărirea penală a martorilor Florica Eugenia și Naghiț Pavel;

- nu au analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare pe capătul învinuirii, și instanța de apel a concluzionat la fel neîntemeiat, că faptele inculpatului învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, nu întrunesc elementele infracțiunii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Acuzatorul de stat a invocat în recursul ordinar declarat ca temeiuri pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a determinat lipsa elementelor infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal statuează, că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

De asemenea, tot în acest punct de analiză urmează a se reține că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare pe anumite capete de învinuire, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de

față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect și motivat că Albu Ștefan urmează a fi achitat de cele incriminate în baza art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, deoarece faptele nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul rezultând din materialele dosarului, specifică că judecând apelul, instanța, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de achitare în privința inculpatului în această parte, pentru care a fost învinuit de săvârșirea tentativei de viol, acțiuni violente cu caracter sexual și hărțuire sexuală.

Potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, sau în mod exclusiv ori în principal pe declarațiile părții vătămate sau a martorilor, depuse în timpul urmăririi penale, fiind citite în cadrul ședinței de judecată, în absența lor.

Așadar, în speța dată, corect instanța de apel a statuat că, de către procuror nu au fost acumulate suficiente probe de natură să-l incrimineze cu certitudine pe inculpat în baza art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, iar majoritatea probelor pe acest capăt de învinuire sunt indirecte, și au stat la baza condamnării inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal.

Conform practicii judiciare, obiectul juridic al infracțiunilor 171, 172, 173 Cod penal constituie corpul uman. Actul sexual, care ia forma infracțiunii prevăzute la art. 171- 173 Cod penal, nu poate fi calificat în baza art. 201¹ Cod penal. Cu alte cuvinte, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică sau profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei - atrage răspunderea numai conform art. art. 171-173 Cod penal. În acest caz, art. 171-173 Cod penal reprezintă o normă specială în raport cu art. 201¹ Cod penal.

Printre probele ce susțin vinovăția la capetele de acuzare incriminate inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal este raportul de expertiză judiciară nr. 201816P0437 din 04 decembrie 2018 (vol-I, f.d. 18-19), conform căruia, s-a constatat pe corpul lui XXXXX leziuni corporale ce se califică ca vătămare medie și nu-s specifice pentru viol și această probă a stat la baza condamnării pe art. 201¹ alin. (2), lit. c) Cod penal.

Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, că în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Albu Ștefan și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință

pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Inculpatul se eschiva de la participarea în ședințele de judecată, pe motive neidentificate, ca urmare a fost dispus anunțarea în căutare.

În opinia Colegiului Penal soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeiuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Totodată, instanța de recurs nu consideră necesar de a se expune repetat asupra criticilor recurentului vizavi de lipsa elementelor infracțiunii de viol, acțiuni violente cu caracter sexual și hărțuire sexuală, dat fiind că instanțele de fond detaliat au analizat fiecare element al acestor componente de infracțiuni și au constatat indubitabil că învinuirea inculpatului în baza art. art. 27, 171 alin. (2), lit. b²), 27, 172 alin. (2), lit. b²), 173 Cod penal, nu și-a găsit confirmare. Decizia instanței de apel, după rejudecarea cauzei, cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 din CEDO.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, se relevă că, potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelului declarat, ca nefondat, precum și motivele adoptării unei atare soluții. Temeiuri de casare *ex officio* nu sunt reținute.

Colegiul raliază argumentelor expuse în decizia Curții de Apel, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat, sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul

Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe Albu Ștefan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion